

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PENGUEN

HAYIR diyenleri 'terörist ve darbeci' ilan etmekle eleştirilen Cumhurbaşkanı Erdoğan, "EVET diyen ne kadar saygınsa, HAYIR diyen de o kadar saygındır" dedi.

BEN HAYIR
DİYECEĞİM...

SAYGIN
HAYIR MI DİYOR,
TERÖRİST HAYIR MI,
ANLAYAMADIM
...

4-0-6652-EDET NSSI
9 771303 757908

İŞSİZSİN SEN İŞSİZ KAL! İşsiz sayısı 2014 Ağustos ayından 2016 sonuna kadarki dönemde 763 bin kişi artarak 3,7 milyon sınırını aştı.

Ülker'in 1 Nisan reklamı, 'Darbe' mesajları verdiği iddiasıyla 'gofret asmaca, çikolata yakmaca' gibi çeşitli tepkilere uğradı.

Hollanda merkezli rezervasyon portalı Booking.com'un Türkiye'deki faaliyetleri durduruldu.

OHAL'DE KADIN HAKKI! Kadın Dayanışma Merkezi raporunda, şiddet nedeniyle polise başvuran kadınlara "Darbe oldu, polisin işi gücü var" denildiği yer aldı.

OĞLUM SAĞ OLSUN! İBB meclis üyesi AKP'li Kağan Şahin'in babasının, belediyelerden yaklaşık 2,5 milyon liralık ihale aldığı ortaya çıktı.

ÖZÜR: Dergimizin 23 Mart 2017 tarihli 757'nci sayısında üzücü bir hata yaptık. 'Ortam' köşesinde resmedilen karakterlerden birisi, ismi anılmasa da, Avukat Uğur Poyraz'a çok benziyordu. Üstelik hakaret taşıyan incitici sözlerle birlikte çizilmişti. Biliyorsunuz, Penguin olarak elimizden geldiğince her zaman ince bir mizah yapmaya, kişilere hakaret etmeden eleştiriler üretmeye çalışıyoruz. Böyle bir hatamız oldu, demek ki daha dikkatli olmamız gerekiyor. Hem Avukat Uğur Poyraz'dan hem de okurlarımızdan çok özür dileriz.

PENGUEN

her şey olur

MUHTEMEL SONLAR

SON YENİÇERİ

SON TERÖRİST

SON SADRAZAM

YOK OLMADI, SADECE ŞEKİL DEĞİŞTİRDİ.

Vezi-i Azam

Sadrazam

Başvekil

Başbakan

SON BAŞBAKAN

EMEKLİ OLUP TOPLUMSAL HAFİZAYA YERLEŞTİ.

ULAN NE GÜNLERMİŞ!

SON KUTUP AYISI

BİR BUZ PARÇASINA BİNİLEREK KAÇTI

SON AB BAKANİ

OULOURULUP ESKİ TÜRKİYE MÜZESİNE KONULDU

SON YEŞİLALAN ÇİTLE ÇEVİRİLDİĞİNDE

BEYAZ ADAM BETONUN YENMEYEN BİŞEY OLUĞUNU ANLAMADI

SON HALİFE

YİNE YAPTIĞI RESİMLERLE ANILMADI

SON 15 TEMMUZ GAZİSİ

GELECEKTE ÇÖZÜLMÜK ÜZERE DONDURULDU

SON BAŞKAN

BİR İNGİLİZ DRONUyla ÜLKEYİ TERKETMEK ZORUNDA KALDI

ÇALIŞIRKEN

selçuk

sezyum

cihan

serkan a.

ilker

elif

AVM çizdirmeyin bi daha bana, 3 saat sürdü.

Beyler, çok güzel süblimalım var, yer misiniz?

Yaşım küçük diye bakkala gofret almaya beni yolluyosunuz da darbelere gelmeyelim!

Toplantıdayım müdür, benden bu hafta gündem çıkmaz, Berlin'deyiz diye toplantımız olmasın mı?

50 - 60 tane bebek çizdim, hiçbirini birbirinden ayıramam, hepsi çocuğum gibi diyebilirim.

İşinizi erken bitirerseniz, sabah gelirken size sıcak sıcak gevrek simit alcam, valla söz!

erdil

ilker

sezyum

serdar

serkan a.

cem g.

Sıcak olmasa yemezdim ama hadi getir yiym hadi, yoksam hayatta yemem, biliyosunuz.

Bende sanal cetvel var abi, benim cetvelim sana gelmez!

Serkan olmayınca Türkiye'nin tadı yok ya. Özledim, terinin kokusunu özledim.

Ayı Ercan Şakaları'nda başrol oyuncusuyum oolum ben. Artık bana Serdar Bey diyebilirsiniz!

İzmir'de Sezyum'a çiğdem diyollaa panpa, Kordon'da bekle beni, imzaya gelicem.

Hazır İzmir'e imzaya gitmişken benim düğün işini de aradan çıkarır mıyız abiler? Ona göre tarih ve yer ayarlıycam.

sezyum

sönmez

gürdem

faruk

sezyum

gürdem

Çok yorgunum Serkan. Hiçbir şey yapmamaktan yoruldum!

Sen bilirsin işini baboli, en güzelinden bi öbür bi şeyler halledersin artık.

İzmir kadrosuna beni de yazın, hatırlarsanız o kadar boyoz getirdiydim size!

İki güzel hava gördünüz, ne İzmir muhabbeti yaptınız arkadaş! O köşeler bitmeden şurdan şuaraya gidemezsiniz.

Cem Güventürk için "Hakkında yazılanları dakikasında rt ediyor" diyorlar. Bu bir virüs olabilir mi?

Cem Güventürk kullanıcısı bunu beğendi.

Güldüğüm

* Gözünüzü seveyim, bulduğunuz tuhaf şeyleri bana (@kaansezyum) menşinlayın. Delilik yalnız çekilmiyor.

Hayvanlık il sınırı

Evden çıkıyorum, yaz gelmiş, her yer günlük güneşlik, yaz gibi ama gölge de var. Sağlı sollu ağaçlar içindeyim. Belediye sağ olsun, uzun süredir ağaçlara iyi bakıyor. Ağaç olunca kuş da oluyor, böcek de oluyor.

Bahar geldiğinde balkona uğur böcekleri, örümcekler dadanıyor. Mutfağın şaşmaz misafirleri ise karınca kardeşler. Karınca ile uğraşılmaz, onu öğrendim. Adamlar üç kat çıkıp mutfağa geliyor. Kesin apartmanın tuğlaları içinde ortamları var. Karıncanın çıktığı deliği kapasan reyizler başka delik açıyor. Zaten kimseye de zararı yok abilerin. Onların kırıntılarını açığa koyuyorum, ama düzenli bir şekilde. Orada yiyecek olunca abiler bana bulaşmıyor. Zaten mutfakta balkona çıksan kargalar var. Yıllardır baktığımız karga var. Bir bacağı yok, oradan tanıyorum. Balkona ne zaman çıksak, geliyor, karşımıza konuyor. O gün kahvaltıda ne varsa, o da alıyor payını. Bir zeytin, biraz beyaz peynir, bolca ekmek. Kuru ekme de sevmiyor kargalar. Kuru ekmeği yan tarafa koyduğumuz suya banıp yiyorlar.

Odamın önü ise ayrı bir ortam. Odamın camının önünde serçeler bildiğin partililer! Ama ne partilemek abi! Cıkcıkcıkcık bağıra çağıra konuşuyorlar. Aniden havalanıp yere konuyorlar. Bu bağırs çağırış yetmezmiş gibi leş partici gibi bir de oldukları yere sçıyorlar. Tam 2000'lerin hapçı gençleri gibi serçeler. Ama adam kuruyemiş yiyor en büyük marjinalliği o. Nasıl eğlenmek, nasıl eğlenmek...

Bazen çalışırken, kapıyı açıp bunlara "La olm yeter ya cıccıccı, biraz sessiz" derken buluyorum kendimi. Serçelerle muhatap oluyorum, çünkü buna hakkım var. Bir samimiyetimiz var. Ben böyle deyince bunlar bi karşı dala kadar gidip oradan bana saydıyor. Kesin küfür biliyorsa küfür ediyordur. Sonra hiçbir şey olmamış gibi geri dönüp kum içinde debelenmeye, havalanıp havalanıp konmaya başlıyorlar. Serçe lan bunlar. Sen serçesin, serçe gibi davran da diyemiyorum. Adamların tabiatı buymuş demek ki.

Sokaktaki kedilerin saati var. 4 ve 5 arası gizlenen tüm kediler kuytulardan, daha açık alanlara doğru sessizce toplanıyorlar. Uzaktan

Öğrenmiş kediler. İnsanlar hâlâ zorlanıyor bu konuda mesela...

Yemek mevzuu bitince güneşe yatıp bir saat kadar göbek ısıtıyorlar. Sonra yine kuytulara, yine bi yerlere, yine bi kedilik peşinde koşmalara gidiyorlar. Sahilde tür tür köpek var, bisiklete binip yola çıkıyorum. İnsanlara, tiplere, hayvanlara bakıyorum.

Köpekler genelde çok olumlu. Zaten dışarıya çıkmış bir ev köpeği varsa en mutlu kişi o oluyor.

Sokak köpekleri ise hava iyiyse şükrediyor, birlikte gezebileceği köpeklere ya da insanlara bakıyor. Hava kötüyse kuru bir yer arıyor. Kargalar yağmurda da aynı kafalar yaşıyor. Yağmur yağınca bunlar toplanıyor, su birikintilerinde duş gibi çimme

gibi bi şey yapıp tüm kanatlarını suya sokup sonra da havalanıp kanatlarını uçarken kurutmayı seviyorlar. Kaç yıl yaşıyor kargalar? Çok yıl. Onca yılda kendilerine yine eğlenecek bi şeyler bulmuşlar. Hepsinin de keyfi yerinde. Çok aç değil-seler tabii. Yine de sağanak yağmurda geceleri saçak altlarında duruşları hep içimi burkuyor. "Biz de böyle olsun istemezdik" gibi duruyorlar. Boyunları bükülüyor, üşüdükleri de belli oluyor.

Köpekler şaşkın bir neşeyle birbirlerine doğru

koşuyor. En sevdikleri şey bu... Anlamsızca bir şeye doğru koşmak sanki.. Gittiği yerde değil, yol yapmanın peşinde köpekler. Seni de istiyor yanında. Tek başına sıkılıyor, keyfi kaçıyor. Arkadaşlık,

ilgi ve sevgi bekliyor senden. Tanışmasanız bile hep böyle.

Güney Amerika'dan gelen bir arkadaşımıza oralandaki şaman eğitimi nasıl oluyor demiştik. Şamanlar önce kendilerine bir ağaç buluyorlar. Sonra

uzun süre o ağacın altında oturup düşüncelere ya da düşüncesizliğe yani bir tekrara, meditasyona yattıyorlar. Günler, haftalar, aylar, bazen bir iki yıl geçiyor. Sonra şaman bir şarkı öğreniyor. Böyle Hintçe gibi ağıt gibi, tiz sesli garip melodili bir şey. Diyorlar ki "Ağaç şamana şarkısını öğretirmiş..." İşin güzeli şimdi geliyor. Mesela ben gidiyorum aynı ağaca, ben de duruyorum onca zaman, sonra benim öğrendiğim şarkı nasıl bir şarkı sizce? O hiç görmediğim, tanımadığım, diğer şamanın da söylediği şarkıya çok benzeyen bir şey!

Ağaçlar bile öğretiyor, dinlemesini bilene. Bunu görünce insan bir şaşırıyor. Sonra neden şaşırıyor diye düşünüyorum. Çünkü böyle şeyle re açık değiliz. Artık çocuklar elmaların bile süpermarketlerde yetiştiğini düşünüyor. Arı görmemiş, neredeyse böcek görmemiş nesiller yetişiyor. Ufacık bi böcek görse ayanı karışıyor, korkuyor. Hayvana, suya uzak. Aslında belki de uzak değil ama kapatmış kendisini, ağaca, yaprağa, buluta. Herkes üçüncü gözünü açsın demiyorum ama uzaklaşmışız hayattan. Gerçek hayat, gerçek döngü orada. Ne sürekli doldurduğum İstanbulkart ne de Sincapsepeti'nden verdiğim yemek siparişi.

İnsan kendini biraz kapatmaya başladığında o ilk başta zor hareket eden koruma kapısı daha da hızlı kapanıyor. Hayatı kabul etmemiz zorlaşıyor, kendimize eziyet gibi geçiyor günler. Kimi mutluluğu bir şeyde buluyor, kimi bir şeyin manyağı oluyor. Tükettiklerimiz biz haline geliyor. Yeni hayatlarda cep telefonun son model olmalı. Son model telefonla ne yapıyorsun, önemli değil artık.

Evde yeni bir kedi var, her kedinin türlü türlü huyu var. Bu da cam kenarından dışarıya bakmayı çok seviyor. Gün boyunca dışarıyı izliyor muhtar gibi. Daha genç, dokuz aylık

ama ciddiyeti yıllarla ölçülebilir. Sessiz, sakin, sarmalı bir diş. Kulak kesik. Uzaktan bakıyor, yanında olmayı seviyor ama tepene çıkmıyor. Şimdi böyle ama bi alışın üç gün sonra uyurken kafana basar. Öyle de huyları var bunların. Yıllarca yancı olarak geliştirmiş kendini bi kere. İstediklerini yaptırabilir. Sakın kedinize kanmayın. Sizi kullanıyor.

Sevgilaylaylay. ☺

YANILDA

Fatih Solmaz

Bahadır Barut

MERHABA, BEN
GAZETEDEKİ VEFAT
İLANINIZ İÇİN
GELMİŞTİM...

BULDUK
VALLA,
AZ ÖNCE İŞE
ALDIK...

BU BAKKAL
BENİM SEPETİME
NİYE BAKMIYOR
ACABA? BANA
GİCİĞİ Mİ VAR
ANLAMADIM KI?

SAYIN SEYİRCİLER, ÇILGIN
BİR SEYİRCİ ÇIRILCIPLAK
MAÇA DALIYOR!

SÜRÜYEEE
KIRMIZIII
BAŞLIKLİ KIZIN
NENESİ!
SALDIRDI!!

MEE
MEE

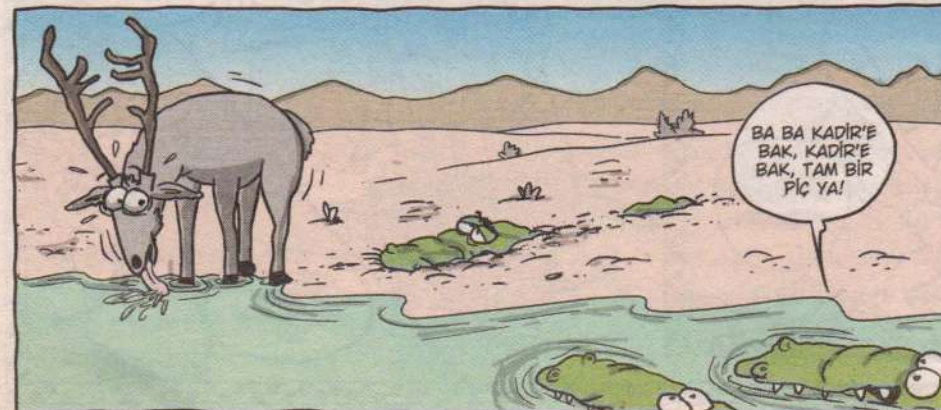
SOYUN,
YOKSA BU
RESMİ
PARÇALARIM!

SANAT İÇİN
SOYLINACAM
MECBUREN
...

ALO, KARINIZ SİZİ
ALDATTIYORDU... BEN DE,
ONU DA SEVGİLİSİNİ DE
ÖLDÜRÜP HAPSE
GİRDİM... 15 SENE
YATIP ÇIKTIM. BEN BİR
DOST...

GERÇEKTEN
DE ACAYIP
DOSTMUŞSUN
BE!

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER:

Konsantre olamamak

Yetmiş dört yıllık hayatımın özeti... (Ne? Yalan mı söylüyorsunuz? Alla allaa!) Konsantre olamıyorum aga. Ne yapsam ne etsem herhangi bir mevzuyla kilitlenip kalmam çok zor. Kitap okumak mesela benim için her normal insanın iki katı vakit ayırmak demek. Yani senin okuduğun 270 sayfalık ortalama kalınlıkta bir kitabı ben 540 sayfa hatta bazen daha fazla sayfa olacak şekilde okuyorum. Filmlerde mesela (istisnalar hariç) bölüm bölüm boşluklarım oluyor. "Ulan bu herif ne ara gökdelenin tepesine çıktı?" diye neredeyse her filmde düşünüyorum. Artık fosforum mu az beynim mi yok bilemiyorum ama muhtemelen tıbbi bir açıklaması vardır diye düşünüyorum.

Bu yazıları yazmak mesela... Ben bu yazıları dört kere falan yazıyorum. İlk turda mesela

yazının ortasında %70 olasılıkla konuyu değiştirmiş oluyorum. Yazının bitmesine yakın "Dur lan ne anlatıyordum ben? Nerden buraya geldik?" diye düşünürken buluyorum kendimi. Geri dönüp tekrar okuyorum ki bambaşka bir konu anlatıyordum. Son kısımda anlattığım mevzu çok daha güzelse ön tarafı, yok, tırt ise kalan son kısmı tekrar toparlayıp yazıyorum. Her ikisi de tırt ise Faruk'a "Hocut ben bu hafta yazıyı yazamıyorum aq" deyip kaçışlıyorum. Benim yaptığım yapacağım üretimin ta ağızına s.çayım!

Gerçi bu benim hayatıma bir renk katmıyor desem yalan söylemiş olurum. Misal şu an bu yazının nereye varacağı konusunda bir fikrim yok. Mal gibi yazıyorum. Artık sonlara doğru Galatasaray maçı mı anlatırım, film spoiler'ı mı veririm belli değil. Bakalım, kısmet, görücez. Şu ara haftada beş gün Almanca kursuna gidiyorum. Dünyanın en zor dili muhtemelen. Alman kardeşlerimiz dillerini oluştururken ara ara durup "Dur şurayı biraz daha zorlaştıralım, dur şuraya bi artikel daha sokuşturalım, dur akkusativ, nominativ, dativ yetmez bi de genitiv ekletirelim" diye diye dil değil fizik problemi

oluşturmuşlar. Benim de konsantrasyon nanay. Haliyle derste bazen öğretmen bir soru sorduğunda cevaba Almanca başlayıp Türkçe destekler atıp yarı yolda İngilizce'ye geçip orada bitiriyorum ki İngilizcem de tırt. Beni İngilizce konuşurken duysa Britanya adasından bizim eve ring otobüs seferi koyar belediye, ağzımı düzenli kırmak için. (Hangi belediye? İşte bunlar hep muamma.)

Bu konsantrasyonla haliyle Almanca'ya başka bir boyut kattım. Kendimce bir misyon da edindim. Alman dilini iyice karıştırıcım, hepten birbirleriyle bile konuşamaz hale gelsin düdük makarnaları. Konsantrasyon yüzünden karşımdaki insanları da dinlemiyorum çoğunlukla. (Oh konsantrasyona döndüm. Bir an yazının burdan sonrasının Almanca'yla devam edeceğini zannettim... Neyse döndük.) Adres sorup cevabı dinlememek ve mal gibi beş metre sonra başkasına sormak en sevdiğim hobilerimden biri oldu bu yüzden. Neyse ya böyle böyle 88 yaşına geldim demek ki o kadar da mal bi durum yok ortada. Senin konsantrasyonun tam da ne oluyo? ☺

YÜKSEK BÜYÜCÜLÜK OKULU...

Kaf dağına giden bi arkadaşım var, Kadıköy'de yaşıyor. Harry Potter'in Hogwarts benzeri okuluna gidiyormuş oraya. Sokaklarda geçtiği kapıyı bulmak için gizlice takip ettim ve peşinden Hogwarts'a gittim.

Kaf dağında, yerleşim yerine uzak üniversite ortamı. Okulun zorbaları, arkadaşın yüzüne küfür yazmışlar büyüyle. Çektim kılıcımı, zorbalara daldım. Kılıcım kırıldı, tuz buz oldu. Bi başkasının gerçek sandığı hayal gücündeydim, ne sanıyordum ki? Beni yakalayıp zorla okula kayıt ettiler. Okul müdürü kayıt ederken, öğrenerek ona bakıp "Bunun arkadaşı mısın?" dedi bana.

Bizi en arka sıranın bi önüne oturtular. En fena sıradır çünkü en arkada bela tipler oturur ve senin ense onlara bakar. İlk iki ders havada kağıt uçurmuş. Bi kağıt uçak yapıp attım, sınıf deli gibi güldü. Hoca, büyü sopasıyla kağıt uçağı havada buruşturup sertçe benim kulağıma kulağıma soktu soktu çıkardı. Arkadaşım 6 senedir burdaymış, daha kağıt uçurmayı geçememiş. Arka sıradaki serseriler bile deli gibi kağıt uçuruyorlardı. Okulun bahçesinde büyüyle kağıdı havada çevirip, koluna faça atarken görmüştüm birini. Kağıt kesigi pis oluyor. Şimdi tüm çocuklar havada kağıtları hocaların komutuyla çeviriyorlardı. Arkadaşımın ve benim kağıdım önümde duruyordu. Kalemimi çıkarıp resim yapmaya başladım. Hoca, sıraların arasında öğrencilerin uçan kağıtlarına küçük kırmızı tikler atarken bizim sıraya geldi. Çizdiğim resme baktı. "Öğretmenim benim resmim iyi" dedim. Sopamın nerde olduğunu sordu, "Kendini de unutsaydın" dedi. Arkadaşıma baktı, "Sen" dedi. Kağıdı önünde duran arkadaşım, "Ailevi sorunlarım var hocam" dedi. Öğretmen onun da benim de kafama sopasıyla, 'tike' sesiyle vurup, uçan kağıtlara tik atmaya devam etti.

Üç ve dördüncü dersler beden eğitimiydi, yağmur yağdığı için ders sınıfta yapılıyordu. Uçan süpürgeye binilecekti. İyi bir öğrenci sıranın

**SEK
YAZI**
SERKAN YILMAZ

üstüne çıkıp, hepimize nasıl uçan süpürgeye binileceğini gösterdi. Biz ve diğer öğrenciler binmedik. Öğretmen, bi anısını anlattı sınıfa.

Son iki ders, büyü telaffuzu ve güzel büyü yazma dersiydi. Güzel yazmayı yapabildim, telaffuz edemedim. "Espekro patronum" dedim diye sınıf güldü, öğretmen azarladı. Arkadaş ikisinde de patladı. Kızan öğretmene "Gerçek hayatta bu büyüler ne işe yarayacak. İnsanlar canavar olmuş artık" dedim. İş piyasasına uygun, kalifiye eleman yetiştirmek lazım olduğunu söyledim. Sonuçta büyüculük okulundan

mezun olan gençler çıkarcı, dolandırıcı piyasada zorlanıyordu. "Kahve sizden fal bizden yapacak kimseyi göremiyorum, medyumluk işi zor iş. Önce isim yapmak lazım, burdan mezun olan kimse kolay kolay iş bulamaz" dedim. Öğretmen de bana katıldı, "Piyasa bambaşka ama ben müfredatı öğretmek zorundayım" dedi. "Harry Potter'da oynayan çocuk bile büyüdü, iş bulamıyo, en son çok kötü bi filmde oynadı, Ar-ge yapan firma yok ki bizde" dedim. Öğretmenle tartıştık, Harry Potter'a laf ettirmedim.

Müdürün odasına gönderildik. Müdür bize canavar öldürme görevi verdi. Arkadaşla okulun bahçesinde dolaşan küçük canavarları, çuvala dolduruyorduk. Bu ülkenin göçpüye de ihtiyacı vardı. Yanımızdan geçen bir öğretmen "Öldürün öldürün koyun çuvala" dedi geçti, öldürmeden koymaya devam ettik. Çünkü serseriydik biz. Tutsuz sistemin anlamadığı, bizim de onu anlamadığımız serserilerdik.

Okul çıkışı arkadaşla Kadıköy'e geldik. "Ben okulu bırakıcam" dedim. "İş bulursan bana da söyle" dedi, insanlardan 1 lira isteyerek gitti. Bir ay sonra evde canavar bitince bi çuval canavar daha toplamaya gittim. Hogwarts yönetimine başka görüşe sahip yöneticiler gelmiş. Bütün sistemi aynı uyumsuzlukla kendi çıkarlarında düşünecek çocuklar yetiştirmek üzere değiştirmişler. Hocalardan kovulanlar olmuş.

Bu arada benim arkadaş deli. Sadece o deli, bi tek benim arkadaş deli. Geri kalan herkes çok akıllı. Herkese 5 pekiyi. ☺

"DORUKTAN TURAN"

CIHAN TOPÇU

O ADAM HAKLI...

On beş sene, dile kolay, büyük istidat ve istikrar. Misal ben on beş sene önceki yaptığım çoğu şeyi yapamıyorum, yapamam ayrıca, çok sıkılırım. On beş sene önceki gibi görünmüyorum, on beş sene önceki gibi cahil değilim, daha az cahilim. On beş sene evveline nazaran bilgi, görgü deneyim bir alay şey oldu, yeni kavramlar hatta yeni kelimeler bile öğrendim, dehşetli hatalar yaptım, bir sürü işler geldi başıma ve hâlâ bilmediğim sentilyonlarca şey var. On beş sene önce düşündüklerim, aklımdan geçenlerin bir kısmı çok saçma geliyor şu anda. Ama o bunu becerebiliyor, o adam hep aynı, daimi olarak tekrarı geçtim dozu yükselen, önü alnamaz bir manipüle abidesi. On beş senedir bağıyor, bildiğin bağıyor, azarlıyor, bir şeyler anlatıyor. Avaz avaz bunlar diyor, sen kimsin ya diyor. Çok kötü insanlardan, hainlerden, kıskançlık ve haset içerisinde kuduranlardan, her saniye plan yapanlardan bahsediyor. Oyuna gelmememiz, asla uyumamamız, bu tuzakları bozmamız gerektiğini haykırıyor. Bahsettiği kişi ve mihraklar hem yaşadığımız memlekette, hem dünyada ülke ismi dahi veriyor yani büyük kumpas, devasa tiyatro. Hep bir tansiyon ve köşeye sıkışma hissi, kapının sen içerideyken üzerine kapatılıp kilitlenme sesi serpme ağ gibi üzerimizde. Hiçbiri olmaz ise beni sana şikayet ediyor. Bunun ile var olmak ve gerginliği taze tutmaktan asla sıkılmıyor, hayatı böyle kurgulayıp hırs içerisinde o öfke ile bağlanmayı çok seviyor.

Bu süre içerisinde birçok şey oldum o adam sayesinde; şapkamı önüme koyup düşündüğüm on beş senelik geçmişime baktığım sürede. Herkes uzaya giderken Gezi Parkı'nda oynayan çapulcu. Davaları yakından takip ederken Erge- nekon darbecisi (Ben savcısıyım diye manşetlerden bağıyordu zamanında o adam). Yönetim şekli olarak Cumhuriyeti benimseyen bir kesim, kuşak içinde büyüdüğümünden, dolaylı olarak 1923'te yapılan darbenin bugünkü yansıması. Gençlik insanları ölmesin dersin, hele barış lafı edersen vay seni gidi bölücü, vatan haini. Ne istediler de vermediğinin o sümüksü tarikat lideri, casus ne idüğü belirsiz birine tapuladınız devleti "Bu lafa kargalar güler" diye dalga geçtiler nice kerele. Sadece bu da değil mesela bankada dövizim olsa o da ihanet soslu ve başka bir yaftanın konusu olacaktı. Her seçim ve referandum da ayrı bir aba altı sopası, verecektik işte o 400'ü, kaosu seçtik bir yandan. Yaşadığım hayat o kadar da ahım ve şahım değil, herkes gibi kendi halinde. Beklentiler çok yüksek irtifalarda uçmuyor. Sakinlik olsun, eşitlik ve yeşillik, az kekik, temiz denizler olsun yeter. Tamam eskiden de çok matah değildi ama artık çoğu kalmadı. Yetmez gibi elin adamına da atar da mevcut "Böyle giderlerse hiçbir Avrupalı sokağa bile çıkamaz" diye, sanki bu memlekette hepimizin sokağa çıkmaya tırsığı zamanlar olmamış gibi; e tabii evropalı da tatsın bu tehdit şerbetini.

Çarşıya çıktığında gördüğü her şeyi isteyen, sinirli, bir avazı yerde, diğ-

ri göklerde (oradan karar gelecek), istediği ve dilediği yapılmadığı takdirde kendisi yerlere atan çocuk gibi yine bir şey istiyor o adam. Soruyor evet ya da hayır, bulunduğu makam, namus ve şerefi üzerine ettiği yemini boş ver; söz ve yeminlerin de günün şartlarına göre kaybedilen seçim gibi yenilenip güncelleniyor artık yeni Türkiye'de. Görüşüm doğrultusunda ne oldum ben peki yine, hem de devlet ağzı ile yeniden; terörist. Hımm aferin bana, şu hayatta birçok şey olmaya çalıştım belki çoğunu beceremedim, ama son kertede bu oldum demek. Öyleyse kendim ve çevremden referans ile yola çıkıp ne olduğundan az bahsedeyim.

Terörist olmak o kadar kolay değil hayli okumak, karşıdakini dinleyebilmek, analiz, dikkat, sabır, arşiv, tarih bilgisi gerekiyor ilk ayakta. Üstelik umut dahi etmeli ve onu canlı tutmalı hep inat ile. Gelecekte birlikte bu memleketin dört bir tarafında hırgür, kan ve ölüm olmadan şahane şekilde yaşayabilme duygudaşlığına inancınız tam olmalı, tekinsiz bir terörist olarak bunu söylüyorum bak. İddianamesi olmayan karşısına kitaptan başka hiçbir şey almamış karikatürist ve basın emekçileri, hapislerde esir, altı ay geçti, buraya dikkat, bir terörist rakamlara dikkat eder. Hapishanelerde ölüm oruçları, KHK ile atılan bir sürü eğitimci bilim adamı, mesleklerinden edilip intihar eden doktorlar. Küçük çocukların din aroması ile tarikatlara peşkeş çekilip sistematik olarak cinsel istismara uğraması teröristlerin dertlerinden bazıları. "İnanmaz isen say kardeşim iki milyar ağaç diktik" kelamının gölgesinde dört bir yanda ağgözlü bir alay müteahhitten, üreyerek çoğalan öbek öbek kulelerden, AVM'lerden hoşlanmaz teröristler. Mahalle, esnaf, ağaç severler, açık hava sever, çiçek, böcek bayırlılar. Kullanmadığın, şartname yüzünden geçmemiş ücreti ödediğin "Artık yalvarıyoruz yapma" derecesine gelinen köprüler. Evladını kaybeden anneyi yuhalatmak ve yerine evlatlarını kaybeden yeni anneleri, babaları aileleri eklemek. Kısacası bu sirkın diğer leş gösterileri de malum. Komşuna ordunu sokup askeri ve siyasi tarih sayfalarına muhtemel "E ne oldu şimdi İslam ordusu kurdunuz ve nasıl bir taktiksel sonuç ile bitti?" minvalinde satırlarla yazılmak. Uzatmak manasız, iste ya da isteme terörist olmanın yolu utanmadan o "Büyük resim"e karşı çıktığında zaten kendiliğinden başlıyor. Fakat günün sonuna geldiğinde, tüm bu olanlara rağmen hâlâ içeriden gelen ucu hafif yanık, gönlü kırık, dibi tutmuş bir "Ah be, niye böyle ki, daha iyisini hak ediyoruz hâlbuki kader değil ki" ile seviyorsun bu toprakları, yani yuvanı. Nihayetinde bu ve daha bir sürü renkli sebep, sonuç ve nedenden dolayı "Hayır" diyerek hür irade ve akıl ile karşı fikrini beyan eden ve bunu dile getiren, içinde de bulunduğum ülkenin her yanında milyonlarca kalbi temiz pırl, pırl teröristleriz. On beş yıldır bıyık usanmadan bağırın o adam bu yüzden çok ama çok haklı. Çünkü aslında sandığından daha götüz biz... ☹

twitter/baycihantopcu

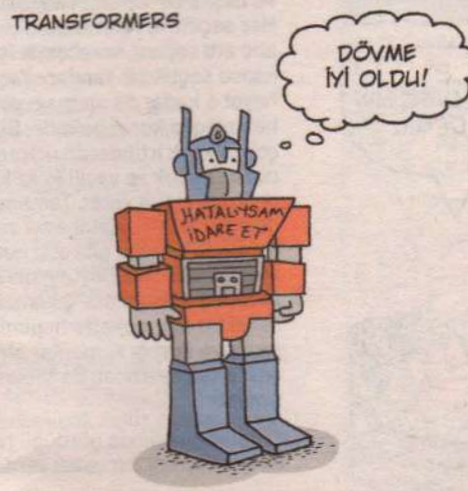

SERKAN YILMAZ

komikser@gmail.com
instagram.com/serkan.yilmaz

GÜRDEM SINDIRAC

ORTAM
En telmaşa adam

sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet

ORHAN BABA'NIN GÜNEY'DEKİ KÖY EVİNDEYİZ. TAM GECE KAYINTILARINI YAPARLARKEN BABA'NIN MÜRİTLERİNDEN BİRİ GELİR. BABA'DAN AYRI KALMAYA DAYANAMAYIP ÇOLUĞU ÇOCUĞU ALIP EN YAKIN İLÇEYE TAŞINAN MOTORCU CEYHUN'DUR BU. ANINDA YEMEKLERİNİ, NEVALELERİNİ SAKLARLAR, MAMAFİH TALANCININ VE TALEPÇİNİN ÖNDE GİDENİDİR ELEMAN

BAHARI KİMLER KUCAKLIYOR

Hayat bazen ne yapmaya çalışıyor, gerçekten anlamak mümkün değil. Misal geçen tam hayattan zevk alıp baharı kucaklayacağı, hop, önümden Mini Cooper'ı içinde genç ve güzel bir kız geçti. Allah'ım dedim, bu nasıl bir sınav? Ben şu güzel baharı, içinde kıskançlığın zerresi olmadan kucaklayamayacak mıyım? Kaldı ki, araba kullanmayı bile bilmiyorum. Aklıma niye olmadık niyetler sokuyorsun ki sen şimdi?

Sonra biraz daha yürüdüm. Dedim; tamam, bu kez hayatı sevip baharı na böyle kucaklayacağım. Bu sefer de yanımdan bir evsiz geçti, yine bütün keyfim kaçtı. Sonra kendi kendime, "Yolda evsiz gördüğün için mağdur oluyorsun, peki evsiz olan ne yapsin? Seninkisi ne biçim bir mağduriyet devşirme lan?" diye de kızdım, azar kaydım. Bahar falan tabii o arada yalan oldu.

Sonra eve geldim. Bahar meyvesi, kilosu 13 TL'den çilek almışım. Çileği kucaklayıp bahardan keyif alırken gündeme bir bakayım dedim. İşte bunu asla yapmamak lazım! Bahar ile gündemi birlikte alınca sürekli tuhaf vukuatlar vuku buluyor. Bu sefer de gece gece internette bisküvitler terör estiriyor, insanlar göfret yakıyordu. Dedim; herhalde beni bahar çarptı, kafam iyi. Çünkü ya benim kafam iyi, ya diğer herkesin. Herkesi de töhmet altında bırakmak istemem elbet. Sonuçta hiçbir şey anlamadan internetleri örtüp yattım.

Hayatı sevip baharı kucaklayacakken, araya giren şeylerden biri de, evde yapılması gereken işler. Balkondaki çiçeklerin bahar bakımından geçmesi, camların silinip evin içinden de baharın geldiğinin görünmesi, bir de tüm kış envaîşit kuşa yardım ve yataklık etmiş balkonun gübreli zemin katmanından arındırılması lazım. Peki, bunları niye benim yapmam lazım? Millet kırdı, parkta piknik yaparken benim temizlik düşünmem reva mı? Bu baharlar kimin için geliyor?

Geçen yine tam hayattan keyif alıp baharı kucaklayacaktım, yükselen burcumun koç değil balık olduğunu öğrendim bir de. O, işte, çok yıkıcı bir deneyimdi. Annem doğum saatimi altı yıl sonra gece 12'den, 11 sularına çekince, zodyakına hesaplar karıştı. Yıllardır "Burcum yengeç ama yükselenim koç... Liderliğim, cesaretim falan hep oradan geliyor!" diye arkasına sığındığım bir kale çöktü. Meğer bildiğin yengeç üstü balık, lüks kebabçı akvaryumu gibi bir insanmışım. Haliyle artık burçlara da inanamıyorum.

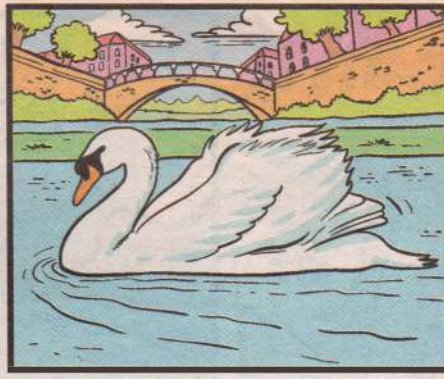
Bu ara bir de baharı kucaklayacağım derken, sokağa ergen gibi ince giyinip çıkmışım üstünüze afiyet. Çok pis hasta oldum, iyileşemiyorum. Velhasıl, hastalığım günde iki paket Samsun içen amca öksürüğüne evrilince, bu bitmek bilmeyen gıcığıma topluma hayırlı bir duruma çevirmeye karar verdim. Vapur inişi, hemencik bir sigara yakan genç kızın ensesine konuşlanıp köh köh öksürmeye başladım. Kız adımlarını hızlandırdı ama ben ve öksürüğüm yetiştik, verdik enseye sıkıntıyı... Kızcağız sonunda yılıp "İnanksım" ifadesiyle bitirmeden sigarasını atmak zorunda kaldı.

Topluma sağladığım bu faydanın gazıyla, bu kez sarı Taksim dolmuşuna bindim. Elbette gıcığım geçmemişti. Ben öksürürken, baktım dolmuş şoförü de benim köhlememe katılıyor. Ben "ehöhö" diyorum, o "erömöhöh" çekiyor. Gayriihtiyari aynadan adama baktım. Göz göze gelince bana göz kırpmasın mı öksüren şoför kardeşim? Sanki "Beraber bi balgam atar mıyız tatlı kıs?" der gibi...

İşte böyle şeyler ne kadar istesem de, hayattan keyif alıp baharı kucaklamamı engelliyor bazen. Ama sonra başka şeyler oluyor. Misal bu sabah açık balkon kapısından salona sığırcık girdi. Bildiğin, geldi salonda iki tur ve camlara biraz kafa attı, sonra çıktı gitti yine kapıdan. Dedim; iyi ki kuş beslemişim bütün kış. Baharın kafası ancak böyle geliyor. ☺

REMYAP

BARİS SÖNMEZ

instagram.com/bsonmez
twitter.com/bsonmez

OZAN ÖNEN

www.twitter.com/ozanonen

KSERKSES'İN KIRBACI

■ "Bir insana vazgeçilmez olduğunu hissettirdiğinizde, ilk vazgeçeceği siz olursunuz" buyurmuş Freud. Ne haklı. Tamam, genellemelerin tümüne katılmak saçma olur. Tamam, istisnalar da vardır elbette... Ama bazen öyle şeylere şahit oluyoruz ki 'içimdeki hümanist'i iki metre toprağın altına yüzüstü gömesim geliyor. Böyle anlarda, içimdeki 'insan-sever'i kıcı gökyüzüne dönük vaziyette gömeyim diyorum çünkü 'tüm insanları sevmeye zorunluğuna katlanmayacak kadar hümanist' kıvama geldim aheste aheste... Hayatta, insanlara karşı 'sıcak ama mesafeli' bir yerde durmanın sonsuz faydalarına inanıyorum. Çünkü otlara çıplak ayakla basmanın bile bazı insanlardan çok daha iyi gelebildiğini hiçbir zaman unutmuyorum. Bu yüzden de "Kiss my ass" yazılı bir yanım, her daim ayık olmayı seviyor.

■ İnsanın sakince ve kendi hâlindeki bir başıbozuk olarak hayatta ilerlemesinin, kendi kalbinin ve varoluşunun selameti açısından hayati olduğunu düşünenlerdenim. "Vazgeçmek" ve "ilgi göstermek" gibi kavramlardan bahsedince, insanların aklına nedense ilk olarak birtakım romantik ilişkiler geliyor. Ama derdim bu değil. Hatta "Kadınlar böyle yaparsa, erkekler de şöyle yapar" gibi zırvallar da gram umurumda değil. Her insanın parmak izi bile birbirinden farklı... Ama... İş-aşk-arkadaşlık-yoldaşlık ya da -adını her ne koyarsanız koyun- müşterek bir tür ilişki dahilindeyken... Bir insanın, kendisine yardım eden, kalbini açan, emeğini ve vaktini paylaşan bir başkasını -pençelere değil de iyi niyete ve ilgiye maruz kalmasından ötürü- sömürmeye cüret etmesine de tahammülüm yok... Dünyanın en sakin insanıyken, bunu hissedince, bir anda, Çanakkale Boğazı'nın dalgalarını kırbaçlatan ama yine de yeterince rahatlayamayan Pers Kralı Kserkses'ininkinden de beter atıyor kafam.

■ Sömürünün binbir türlü var ve bazen, bazı insanlar, sizi yanlarında görmek istiyorlar. Bir davalarında, işlerinde ya da bir tür dertlerinde size ihtiyaçları oluyor. Çoğu kez siz teklif etmeden size tekliflerle gelenler de onlar. Siz de -diyelim ki- onlarla yan yana olmayı kabul ediyorsunuz ve ardından, kuş tüyü kıvamlı kalbinizi açtığınız için, açılan kalbinden içeri, aort damarınıza kadar sızma hakkını, o damardan çivili çizmelerle basa basa geçme cüretini kendilerinde bir anda görebiliyor bu insanlar. İşte, bahsettiğim tam olarak bu. Daha dün sizin bir tek sözünüz için bile size en nazık tekliflerle gelenlerin, 'damarınıza basmayı huy edinmiş çıkar düşkünü'ne dönüşmekten sakınmaz hâle gelişleri. 'Sömürgeler tarihi'nde eğer yeni bir sayfa açılacaksa, biraz da bu durumdan bahsetmeli insanlık tarihi kitapları.

■ Kalbinizi yok yere kırarak embesilleri tanıdığınızda, o embesillerin suratına suratına, onları hayatınızda istemediğinizi anlatmak kadar ferah var mıdır? Açıklama yapmak mı? Uzak olsun. Size yapılanın ne kadar çirkin olduğunu, bu çirkinliğe tahammül edemeyecek biri olduğunuzu açıklamalarla değil, böylelerini hayatınızdan şutlayarak göstermeniz kâfidir. Mümkünse, Van Basten gibi şutlayın. İşgale, sömürülmeye veyahut rencide edilmeye lâyık bir hayatınızın, vaktinizin ve karakterinizin olmadığını, eğer niyetleri buysa önce kıcınızı öpmeleri gerektiğini anlasınlar. Çünkü... Küçük hesaplardan ve çıkarlarını düşünürken en asgari zarafetlerini bile yitirenlerden arındıkça daha da berrak akıyor hayat. İşte o zaman, kederden, efkârdan, üzüntüden ya da sahtekârlığa maruz kalmış olmanın kırıcı-küskün pişmanlığından değil... Başıbozuk kimyaya sahip bi' hürriyet hâlinin, yaşama iştahını nasıl da güzel güzel kabartabildiğini düşünürken, delice ve sahici bir neşeye kapılmaktan çin çin ediyor kadehler. Hayatı sevmeye istenci ve hayata tahammül edebilme direnci arasındaki çizgi, tüm insanları sevmeye zorunluluğuna katlanmadan da bazı insanları gerçekten sevebilmek için kalbini koruyabilmekten geçiyor. ☺

YUMURTALAR

Yuşa Dönmez

Emir Kızıltan

Barbaros Altuğ

Erhan Güneş

Kadir Eligüzel

Yasin

Erhan Güneş

Yasin

Berkay Yaşar

PENGUEN

HAFTALIK MİZAN DERGİSİ - 6 NİSAN 2017 - SAYI: 759
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-7579
www.penguin.com

YAYINCI: KOMİKBÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. İHTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSÜM AKŞİT

HALKLA İLİŞKİLER: YASEMİN ÇAĞLAR (yasemin.caglar@komikburo.com) GRAFİK TASARIM VE RENK: SERDAR KARATAŞ
ADRES: ORTAKLAR CD. BAĞÇELER SK. ONSEKİZ İŞ MERKEZİ NO: 18 KAT: 4 / 7 MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ / İSTANBUL
TEL: (0212) 293 32 77-78 FAKS: (0212) 245 85 56 BASKI: UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. ÖMERLİ MAHALLESİ,
HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:159 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL: (0212) 798 28 40 GENEL DAĞITIM: DPP TEL: (0212) 622 22 22

facebook.com/penguendergi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Penguin'de yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve diğerleri yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Ulan sadece bir kase fıstık yedim. Siz ise bütün şişleri, adanaları, pırzoları yediniz! Şimdi de hesabı bana kitlediniz lan!

Valla seni de yedik ama hesabı ödiycen diye dokunmadık.

İyi bari!

Şşş... Takıldığın bir konu olursa, hiç çekinme sor.

Aaaa?
23'ten
sincap mı
yaptıın?

Ne matematikten,
anlıyorsun, ne
de resimden
değil mi?

Mina koyiim çoban Whatsapp
grubu kurmuş. Çıksan çıkamazsın.
Kötü kötü şakalar yapacak yine.

Al. Dakka bir gol bir.
Grubun adı Whatsapp
Sürüşü...

**SÜPER PENGUEN'DE
BU AY:**

**PENGUNUN
MAGERALARI**

**KİM BU
MICHAEL
FARADAY?**

BOBO

HEDİYE
BUL BAKALIM OYUNU
VE BOYAMA POSTERİ

YOK ARTIK

